

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-292/10

G
proti
Corneliusovi de Visserovi

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Landgericht Regensburg)

„Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Verejné doručenie súdnych písomností — Neexistencia známeho bydliska alebo miesta pobytu žalovaného na území členského štátu — Právomoc ‚v oblasti nároku na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu‘ — Porušenie práva na ochranu osobnosti, ku ktorému mohlo dôjsť uverejnením fotografií na internete — Miesto, kde došlo alebo by mohlo dôjsť k skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody“

Abstrakt rozsudku

1. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Nariadenie č. 44/2001 — Osobitné právomoci — Právomoc „v oblasti nároku na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu“*

(Nariadenie Rady č. 44/2001, článok 4 ods. 1 a článok 5 bod 3)

2. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Nariadenie č. 44/2001 — Uznávanie a výkon rozhodnutí — Prerušenie konania o uznaní a výkone rozhodnutia — Nedoručenie písomnosti, ktorou sa začalo konanie, žalovanému v dostatočnom čase — Rozsah*

(Haagsky dohovor z 15. novembra 1965, článok 15; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1393/2007, článok 19; nariadenie Rady č. 44/2001, článok 26, ods. 2 až 4)

3. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Nariadenie č. 44/2001 — Rozsudok vydaný v neprítomnosti — Doručenie žalovanému prostredníctvom uverejnenia písomnosti, ktorou sa začalo konanie, podľa vnútroštátneho práva — Prípustnosť — Podmienka*

(Nariadenie Rady č. 44/2001)

4. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Vznik európskeho exekučného titulu pre nesporné nároky — Nariadenie č. 805/2004 — Exekučné tituly, ktoré môžu byť osvedčené*

(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 805/2004, článok 14 ods. 2; nariadenie Rady č. 44/2001, článok 34 bod 2)

5. *Aproximácia právnych predpisov — Elektronický obchod — Smernica 2000/31 — Ustanovenia týkajúce sa vnútorného trhu*

(*Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31, článok 3 ods. 1 a 2*)

1. Článok 4 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni uplatňovaniu článku 5 bodu 3 rovnakého nariadenia na žalobu o náhradu škody spôsobenej prevádzkovaním internetovej stránky, podanú proti žalovanému, ktorý je pravdepodobne občanom Únie, ale miesto jeho pobytu je neznáme, ak vnútroštátny súd nedisponuje indíciami, ktoré mu umožňujú dospieť k záveru, že takýto žalovaný má skutočné bydlisko mimo územia Únie.

(pozri bod 42, bod 1 výroku)

2. V prípade rozsudku pre zmeškanie, ktorý bol vydaný proti žalovanému, ktorého adresa nie je známa, pravidlo stanovené v článku 26 ods. 2 nariadenia č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podľa ktorého súd preruší konanie dovtedy, kým sa nepreukáže, že žalovaný mal možnosť prevziať písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocennú písomnosť v dostatočnom čase, aby mohol pripraviť svoju obranu alebo aby sa na tento účel prijali všetky potrebné úkony, nie je vylúčené pravidlami stanovenými v článku 26 ods. 3 a 4 uvedeného nariadenia, t. j. článkom 19 nariadenia č. 1393/2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch a o zrušení nariadenia č. 1348/2000 ani článkom 15 Haagskeho dohovoru z roku 1965.

Hoci sa zákonnosť doručenia písomnosti, ktorou sa začína konanie, neprítomnému žalovanému musí posudzovať podľa ustanovení tohto dohovoru a, *a fortiori*, podľa ustanovení uvedeného nariadenia, toto pravidlo však platí iba v rozsahu, v akom sa uplatňujú tieto ustanovenia. Tak článok 1 ods. 2 nariadenia č. 1393/2007, ako aj článok 1 druhý odsek Haagskeho dohovoru z roku 1965 však stanovujú, že tieto inštitúty sa uplatňujú, len ak nie je známa adresa osoby.

(pozri body 51 – 54)

3. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vydaniu rozsudku pre zmeškanie proti žalovanému, ktorého miesto pobytu nebolo možné zistiť a ktorému bola písomnosť, ktorou sa začína konanie, doručená vyhláškou v súlade s vnútroštátnym právom, pod podmienkou, že vnútroštátny súd sa najprv uistil, že prebehli všetky prieskumy, ktoré ukladajú zásady riadnej starostlivosti a dobrej viery, aby sa zistil pobyt tohto žalovaného.

Je pravda, že možnosť pokračovať v konaní bez vedomia žalovaného, a to prostredníctvom doručenia vyhláškou, obmedzuje práva tohto žalovaného na obranu. Toto obmedzenie je však odôvodnené vzhľadom na právo žalobcu na účinný prostriedok nápravy, keďže bez takéhoto postupu by toto právo zostalo nenaplnené.

(pozri body 56, 59, bod 2 výroku)

4. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni osvedčeniu rozsudku pre zmeškanie, ktorý bol vydaný proti žalovanému, ktorého adresa nie je známa, ako európskeho exekučného titulu v zmysle nariadenia č. 805/2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky.

Z analýzy cieľov a systematiky tohto nariadenia totiž vyplýva, že toto nariadenie zavádza mechanizmus, ktorý je výnimkou zo spoločného režimu uznávania rozsudkov, ktorého podmienky sa v zásade vykladajú prísne.

Možnosť žalovaného namietať proti uznaniu rozsudku, ktorý bol proti nemu vydaný v zmysle článku 34 bodu 2 nariadenia č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, mu umožňuje uplatniť dodržanie jeho práv na obranu. Táto záruka by však chýbala, ak by rozsudok pre zmeškanie vydaný proti žalovanému, ktorý sa nedozvedel o konaní, bol osvedčený ako európsky exekučný titul.

(pozri body 64, 66, 68, bod 3 výroku)

5. Článok 3 ods. 1 a 2 smernice 2000/31 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode, sa neuplatňuje v situácii, ak nie je známe miesto usadenia poskytovateľa služieb informačnej spoločnosti, keďže uplatňovanie tohto článku je podmienené identifikovaním členského štátu, na ktorého území je príslušný poskytovateľ skutočne usadený.

(pozri bod 72, bod 4 výroku)